

forsøg. Ogsaa dette Spørgsmaal havde vi fremme i Fjor i Anledning af, at der var foreslaaet en ny Forsøgsstation paa Fyn. Jeg var blandt dem, der holdt paa, at man heller ikke skulde yde mere til og faa mere ud af de saakaldte lokale Markforsøg end oprette flere. Der var jo projekteret en hel Række Forsøgsstationer. Det har selvfølgelig glædet mig at se, at Landbrugsministeren synes at være enig med os i den Opfattelse, at vi skulle støtte de lokale Markforsøg fremfor at oprette mange Forsøgsstationer.

Blandt andre Enkeltheder paa Finansloven har jeg egentlig kun noteret mig en, som vedrører § 27, og derom skal jeg kun udtale Tilfredshed med, at der her er opført en Bevilling til Udvidelse af Billetsalgsstedet ved Hvorupgaard til en Holdeplads. Tilfredsheden er ganske vist for saa vidt noget blandet, som der kræves et ganske betydeligt Offer af Beboerne, idet de selv skulle udbetale 3,400 Kr. til Anlæg af Vej, navnlig naar man tager i Betragtning, at de i Forvejen for at faa Billetsalgsstedet have maatte ofre ganske betydelige Summer paa Vejanlæg. Det forekommer mig da at være noget højt, og jeg henstiller baade til Ministeren og Finansudvalget at tænke over, om der ikke kunde slaas noget af paa de Fordringer, der i saa Henseende ere stillede til denne Egn.

Idet jeg da forlader Enkelthederne paa Finansloven, vil jeg gerne gøre et Par mere almindelige Bemærkninger. Naar man bortser fra den politiske Side af den Forhandling, der har været ført i Gaar og af de Bemærkninger, den indledende Taler kom med i Dag, have Forhandlingerne drejet sig om, hvorvidt vi kunne føre en mere sparsommelig Finanspolitik. Finansministeren har selv givet Anledning dertil, og det er rigtigt, at der er al Grund til at tænke over, om vi ikke kunde føre en mere sparsommelig Statshusholdning. Da Finansministeren talte om den nøgterne Sparsommelighed, som han gerne vilde have skulde gøre sig lidt mere gældende, end sket er i de senere Aar, kom jeg til at tænke paa, om vi egentlig, naar det kom til Stykket, kunne siges at være naaede højt op i Retning af Udgifter paa vort Statsbudget. Thi vi maa huske paa, at vi have andre Udgifter at afholde i Landet end dem, vi have paa vort Statsbudget, ligesom vi have andre Skatter at svare end dem, vi svare til Statskassen. Jeg har haft Lyst til at se efter, hvorledes Forholdene ere med Hensyn til de offentlige Udgifter, vi

have i Kommunerne, i Sognene, Amterne og i Byerne, og hvorledes de ere stegne i Sammenligning med Stigningen i Udgifterne paa Finansloven, og jeg er da kommen til det Resultat, at hvis vi ville tage de sidste 20 Aar, saa ere vore kommunale Udgifter, hvis jeg maa bruge et samlet Udtryk, altsaa Udgifterne for Sognekommunerne, Amtskommunerne og Byerne i Løbet af de sidste 20 Aar omtrent fordobled. Men hvis vi for de samme 20 Aar se efter paa Statsregnskaberne og tage det hele, ikke alene de ordinære Udgifter, men ogsaa Udgifterne paa §§ 26 og 27, saa kommer jeg til det Resultat, at Udgifterne der kun ere stegne med $\frac{2}{3}$, det vil med andre Ord sige, at Statshusholdningen forholdsvis ikke har krævet saa betydelig forøgede Udgifter som dem, vi have rundt om i Sognekommunerne, i Amter og Købstæder, og ud fra denne Betragtning synes jeg egentlig, at vi have Grund til at være tilfredse, der er ikke noget at være angstelig for i Retning af, at vi skulle være bange for at komme for højt med Hensyn til Udgifterne paa vort Statsbudget. Forholdet har altsaa holdt sig saa temmelig, Udgifterne ere stegne noget mere rundt omkring i Kommunerne, end de ere stegne for Statens Vedkommende.

Hvis man nu gaar Finansloven igennem og vil søge at finde, hvor der kan spares, saa er det jo allerede nævnt af det ærede Medlem, der sidst talte, at det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) i Gaar fremkom med en hel Række af Poster, hvorpaa der kunde spares. Det var jo væsentligst paa Krigs- og Marineministerens Budgetter, at der skulde spares, men der var dog ogsaa enkelte andre Poster, hvorpaa han mente, at der kunde spares endda et Par Millioner Kroner. Eftersom hele Stillingen er for Tiden, ere vi vistnok, naar vi tale om, hvor der kan indføres Besparelser, nødt til at se bort fra de Paragraffer, som omhandle Militærvæsenet. Det Spørgsmaal synes jo at være stillet i Bero, for saa vidt som vi nu skulle afvente den endelige Ordning gennem en Kommissionsbetænkning. Og skulde vi se paa de andre Budgetter, altsaa se bort fra de militære, saa tror jeg ikke, at vi finde saa færllig mange Steder, hvor vi endog kunde ønske Besparelser. Der kan være enkelte Steder, hvor vi kunde ønske Besparelser, og naar den ærede Finansminister talte om, at han haabede, at der vilde blive vist Resignation med Hensyn til de Krav, der stilles til Statskassen, saa er jeg enig med ham i det